

Akt nadania stopnia awansu zawodowego nauczyciela jest rodzajem certyfikatu zawodowego potwierdzającego określone uprawnienia w tym zakresie, pochodzącego od władzy publicznej i skutującego wobec wszystkich pracodawców - obecnych i przyszłych. Zatem mając na względzie skutki prawne i społeczne tego aktu, stwierdzenie jego nieważności i eliminowanie go z obrotu prawnego w oparciu o oceną przesłankę rażącego naruszenia prawa wymienioną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. musi być wyważone, przez szczegółową analizę wszystkich okoliczności rozpatrywanego przypadku, z uwzględnieniem także długości okresu jaki upłynął od wydania aktu nadania. Wyrok WSA w Bydgoszczy z 24 lipca 2013 sygn. II SA/Bd 555/13 (cytat z uzasadnienia wyroku NSA z 10 lipca 2009 r. sygn. akt I OSK 1283/08).

W ocenie WSA w Bydgoszczy jeżeli nawet przyjąć, że Komisja Kwalifikacyjna błędnie zinterpretowała przepis prawa uznając, że jest wystarczające ukończenie wyższych studiów magisterskich w zakresie pracy socjalnej jako jednej z podstaw do nadania awansu zawodowego nauczyciela kontraktowego bez jednoczesnego, dokładnego rozstrzygnięcia wątpliwości co do charakteru praktyk odbytych przez skarżącego, czy też zakresu przedmiotowego ukończonych przez niego studiów pedagogicznych, to taka interpretacja, skutkująca zastosowaniem normy prawnej wynikającej z art. 9b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, nie może stanowić o rażącym naruszeniu prawa (por. wyrok NSA z dnia 16.11.2011 r., sygn. akt I OSK 589/11). Nie każde bowiem naruszenie prawa może być kwalifikowane jako naruszenie rażące, nawet oczywistość naruszenia przepisu bezwzględnie obowiązującego nie musi pociągać za sobą obligatoryjnego nakazu stwierdzenia nieważności decyzji, która stała się ostateczną.

Sąd przyłącza się do tych poglądów doktrynalnych, które w ślad za stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego eksponują, iż o rażącym naruszeniu prawa decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze – skutki, które wywołuje decyzja. Skutki, które wywołuje decyzja uznana za rażąco naruszającą prawo to skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności – gospodarcze lub społeczne skutki naruszenia, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie decyzji jako aktu wydanego przez organy praworządnego państwa (por. W. Chróścielewski, w: W. Chróścielewski, J. P. Tarno: Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, Warszawa 2009, s. 193). O ile bowiem możnaby zarzucić wydanie rozstrzygnięcia o nadaniu awansu zawodowego w sposób zbyt pobieżnie analizujący charakter praktyk odbytych przez skarżącego, czy też zakres przedmiotowy ukończonych przez niego studiów pedagogicznych, to nie sposób przyjąć, iż

Wpisany przez BS
Nie, 10 lis 2013

mamy w takim przypadku do czynienia z rażącem naruszeniem przepisu prawa materialnego (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.), skutkujący obligatoryjnym stwierdzeniem nieważności takiego aktu.

W przekonaniu Sądu, ocena stopnia tego naruszenia dokonana winna być również w kontekście okresu, jaki upłynął od dnia nadania skarżącemu stopnia awansu zawodowego nauczyciela kontraktowego. W ocenie Sądu sześcioletni okres funkcjonowania w obrocie prawnym decyzji w przedmiocie nadania skarżącemu stopnia awansu zawodowego nauczyciela kontraktowego oraz brak przesłanek umożliwiających kwalifikowanie oczywistego naruszenia przepisu prawa materialnego w rozumieniu wyżej przedstawionym, nie pozwalają uznać, iż określony stan prawny w niniejszej sprawie jest nie do pogodzenia z zasadami praworządności (art. 7 Konstytucji RP) i państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP), jak też z punktu widzenia ochrony interesu społecznego nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia dla usunięcia z obrotu prawnego zaskarżonego aktu prawnego.

Źródło: [CBOSA](#)